

VIIKON SANA

9.9.2019 Juhani Kapiainen, kappalainen

*Viime sunnuntaina oli 13. helluntain jälkeinen su ja aiheena "Jeesus parantajamme". -
Lähden liikkeelle matkakertomuksesta ja matkakohteen esittelystä kuvien kera.*

*Sain viettää elokuun lopussa lomani jälkijakson ja sen kohokohtana oli jälleen matka
Kaakkois-Suomeen, josta olen kotoisin. Matkustin ensin linja-autolla sisareni luo
Kouvolaan ja sieltä teimme ke 28.8. päiväretken Kotkaan. En ole koskaan ennen vierailut
Kotkassa. Erityiskohteena Kotkassa olivat kaupungin edustalla olevat linnoitussaaret
Kukouri ja Varissaari. Olen ollut kiinnostunut Kaakkois-Suomen linnoituksista jo 70-luvun
alkupuolelta saakka ja myös omassa kotikaupungissani Lappeenrannassa niitä oli ja on. -
Kotkassa on Ruotsinsalmen merkilinnoitukseksi kutsuttu kokonaisuus, rakennettu 1700-
luvun lopussa. Näillä seuduilla käytiin kuuluisa Ruotsinsalmen meritaistelu.*

*Kukouri on pieni, halkaisijaltaan noin 100 m:n pyöreähkö saari, jolle on rakennettu pyöreä
lähes koko saaren kokoinen Fort Slavan linnoitus. Sinne ei ole säännöllistä vesiliikennettä.
Tilasimme kuljetuksen kumiveneellä, jossa oli 300 hv:n moottori ja joka pystyi
saavuttamaan 120 km/t huippunopeuden. Sitä se varmaan kulkikin, kun satamasta merelle
päästiin, sillä hetkessä olimme jo Kukourin rannassa. Veneen kuljettaja lupasi tulla
hakemaan meidät pois hiukan yli tunnin kuluttua.*

Kiertelimme saaren ympäri kävellen. Ranta oli pääsisäänkäynnin puolella hiekkainen mutta toisella puolella täynnä kivikkoa ja on vaikeakulkuinen. Pääsisäänkäynnin läpi kuljettaessa tullaan sisäpihalle, joka on nurmikenttää pienine pensaineen. Linnoitusmuurit ovat säilyneet parhaiten sisääntulokäytävän laidalla mutta tuhoutuneet muualla paikoitellen aivan kokonaan. Englantilaiset nimittäin räjäyttivät linnoituksen 1800-luvun puolivälissä Krimin sodan yhteydessä.

Parhaiten säilyneet osat on suojattu katoksella, joka estää niiden vaurioitumista enemmän. Nämä osat samalla myös auttavat muodostamaan kuvaa siitä, millainen linnoitus tämä on ollut. Sen pyöreä muoto on meidän oloissamme ainutlaatuinen.

Halusin kiertää koko linnoituksen kulkien kivikon vuoksi vaikeakulkuista rantaa pitkin saadakseni kuvaa myös tuosta vaurioituneemmasta ulkomeren puoleisesta osasta, jossa muurin katkelmat törröttivät enemmän tai vähemmän kärsineinä kohti sinistä loppukesän taivasta. Iloitsin siitä että juuri näiksi päiviksi Taivaan Isä oli antanut ihanan, suorastaan helteisen sään. Olisi ollut ihan toista hyppiä sadesäällä märillä rantakivillä, peläten koko ajan liukastumista ja kaatumista.

Rantaa kulkiessani tein löydön. En mitään rahallisesti tai muutenkaan sinällään arvokasta vaan sellaisen, joka puhutteli minua. Se oli linnoituksesta lentänyt tiilenkappale, jossa oli risti. Jäin miettimään miksi siihen oli tehty risti. Ja tuo tiili alkoi puhuttelevaan minua. Se toi mieleen useita Raamatun kohtia, joissa puhutaan rististä. Mietipä hetkinen. Mitä rististä puhuvia Raamatun kohtia sinulle tulee mieleen?

Kun mietin tätä Viikon sana -hartautta, tuo tiili tuli voimakkaasti mieleeni. Samalla myös Raamatun sana, joka puhuu Jeesuksesta sairauksiemme kantajana ja parantajana: ”Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoj, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut (parannetut).” Jes. 53:4-5

Vakava sairaus (tai miksei jokin muukin elämässämme tapahtuva kamala asia) voi raunioittaa elämämme, lyödä sen hajalle. Voiko rikutusta tulla ehjä? Fort Slavan entistäminen ei voine tulla kysymykseen. Kunhan edes säilyisivät muurit sellaisina kuin ne nyt ovat. Mutta Jeesus voi parantaa sairaan ja tehdä rikutusta ihmisestä ehjän, ihan uuden luomuksen. Siinä uudestisyntymisessä, kun Kristus tulee takaisin, se tapahtuu joka tapauksessa – Jeesuksen omien kohdalla. Sairaudet, kivut ja synnit ovat poissa.

Kun Jeesus ristiinnaulittiin, hänet murskattiin kerta kaikkiaan. Mutta hän nousi ylös kuolleista ja on elävä Vapahtaja. Kukourin tiili, jossa on risti, julistaa minulle toivon sanomaa, joka on Jeesuksen tyhjässä ristissä. Raunioiden keskeltä rantakivien joukosta löytyneenä se sanoo: ”Vaikka kaikki on hajalla ja inhimillisesti ajatellen toivotonta, ristissä

on ihmisen pelastus ja toivo. Vain siinä Jeesuksen ristissä.”

